

7 KOLEKSİYONER 7 SANATÇI COLLECTORS ARTISTS

BANU - HAKAN ÇARMIKLI
FAZLI ÖZCAN

ALİCAN LEBLEBİCİ
İNCİ FURNİ

LATİFE - AHMET BAYRAKTAR

ESRA KARADUMAN

MELİS - HAKAN BÖRTEÇENE

EDA ŞARMAN

ÖNER KOCABEYOĞLU

ARDAN ÖZMENOĞLU

ÖRGE - ŞAHİN TULGA

DENİZ AKTAŞ

PİRAYE - İSAK ANTİKA

ARTİN DEMİRCİ

Ferda Art Platform

Ferda Art Platform'da 25.01-02.03.2022 tarihleri arasında gerçekleşen *7 Koleksiyoner 7 Sanatçı* sergisi için hazırlanmıştır.

Prepared by Ferda Art Platform on the occasion of the exhibition *7 Collectors 7 Artists* dated 25.01-02.03.2022.

Kaynak gösterilerek yapılacak alıntılar ve seçili görsel malzeme dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

No part of this catalogue may be reproduced in any way or by any means without permission in writing from publisher, except by reviewer who may quote brief passages and use selected visual material in a review.

© Ferda Art Platform, 2022.

IG: @ferdaartplatform

W: ferdaartplatform.com

M: info@ferdaartplatform.com

Maçka Cad. Ralli Apt. 37/7
K:5 Teşvikiye, Şişli / İstanbul

Ziyaret Saatleri | Visiting Hours
Salı - Cumartesi | Tuesday - Saturday
11:00-19:00 / 11am-7pm

Alican Leblebici

Tokmak

Ben genellikle kimlik, suç, portre, politika, sanat tarihi gibi kavramlar ile çalışıyorum. İşlerimde görseller değişiyor ancak kavramsal çerçevesi yine bu kelimeler üzerinden oluşuyor. İlk bakışta bir hâkimin elinde karar verici bir nesne olarak dünyadaki "adalet sistemi, sistemin zorluğu, belki de işlevsizliği " üzerinden bir okuma yapmak mümkün. Öte yandan "Tokmak" müzayedelerden de tanıdık bir nesne. Rekor fiyatların habercisi aslında bu tokmak. Sanattaki 'değer' kavramını da düşünmek mümkün bu heykel ile.

Gavel

My works usually revolve around the notions such as identity, crime, portraiture, politics, art history. The forms and visuals may differ in my artworks, but the conceptual framework is still based on these words. At first glance to this gavel, it is possible to make reading on the justice system in the world as a decision-making object in the hands of a judge, the difficulty of the system, perhaps its dysfunction. On the other hand, the "Gavel" is a familiar object from auctions. This gavel is the hint of record prices. It is possible to think about the concept of 'value' in art with this sculpture.

Tokmak, 2021, Ahşap ve gül dikenleri, 15 x 15 x 33 cm (4 versiyon, 2 versiyon)

Gavel, 2021, Wood and rose thorn, 15 x 15 x 33 cm (4 versions, 2 version)

Alican Leblebici

Dans

Bu eser batı odaklı sanat tarihi yazımını sorguladığım işlerin devamı niteliğinde. Dansöz, oryantalin ritüel kökenlerindeki unutulmuş bir çekirdeğin hikayesi. Oryantal erkek eğlencesi ve bakışı için değil, kadınların kendi fiziksel ve ruhsal tekâmülleri için ortaya çıkmış bir icra biçimi. Cinselliği de içeren, ama ondan fazlası olan çok köklü bir haysiyeti var oryantalin. Yol üstünde ise bir hakarete, ucuz bir gösteriye, bir çeşit “eğlenceliğe” dönüştürülmüş. Bütün bu sürecin merkezinde ise erkek bakışının; yani baktığı yeri çarpıtan, deforme eden, anlamından koparıp ucuzlaştıran özel bir bakış otoritesinin failliyi var.

Dance

This artwork is a continuation of the works in which I questioned western-oriented art historiography. The belly dancer is the story of a forgotten essence in the origins of oriental ritual. It is a form of performance that emerged not for oriental male entertainment and gaze, but for women's own physical and spiritual evolution. The oriental has a deeply rooted dignity that includes sexuality, but more than that. On the way, it was turned into a cheap show, a kind of “entertainment”. At the center of this whole process is the agency of the male gaze, that is, a special gaze authority that distorts, deforms, detaches its meaning, and makes it cheap.

Dans, 2020, Tuval üzerine yağlı boya, 137 x 200 cm

Dance, 2020, Oil on canvas, 137 x 200 cm

Banu - Hakan Çarmıklı

Alican Leblebici'nin sergisini gördüğümüzde fotorealistik resimleri bizi çok etkilemişti. Sanatçının becerisi ve detaya verdiği önem çok etkili işlerin ortaya çıkmasını sağlamıştı. Eserler gerçeğe yakın olmasının da ötesinde vurucuydu ve duygulara hitap ediyordu. Sanatçının fırça tekniği, ışığı kullanışı başarılıydı. İlk karşılaşmamızda bizde uyandırdığı etki ile Alican radarımıza girmiş bulundu. Kişiliği, sanatı, hayata bakışı, güncel meseleleri ele alışı her zaman bizi etkilemiştir. Özellikle otoportreleri Alican'ın öne çıkan işleri olduğunu düşünüyoruz. Bu çalışmalar hem kendi kimliğinin izlerini keşfetmesini hem de güç, iktidar kavramlarını beden, sanat ve politika vesilesiyle araştırmasına vesile oluyor.

When we saw Alican Leblebici's exhibition, we were impressed by his photorealistic paintings. The artist's skill and attention to detail resulted in very effective works. Beyond the fact that the artworks were realistic, the works were striking and appealing to the emotions. The artist's brush technique and use of light were successful. When we first encountered Alican's works, he caught our attention already with the effect his works had on us. His personality, art, perspective on life, and handling of current issues have always impressed us. We think that his self-portraits are Alican's outstanding works. These works enable him to discover the traces of his own identity and explore the concepts of power through the body, art, and politics.

Otoportre, 2015, Tuval üzerine yağlı boya, 180 x 120 cm

Kimlik, 2015, Karışık teknik, (kimlik kartı ve vesikalık fotoğraf), 10,5 x 8 cm

(Banu - Hakan Çarmıklı koleksiyonu)

Self Portrait, 2015, Oil on canvas, 180 x 120 cm

Identity, 2015, Mixed media (Id card and headshot), 10,5 x 8 cm

(Banu - Hakan Çarmıklı collection)

Ardan Özmenoğlu

Eserlerinde Türkiye'den ve küresel popüler kültüre ait ifade ve imgeleri altüst edışıyle tanınıyor. Özellikle post-it notlar ve neon ışıklar kullanarak ürettiği eserlerinde, malzemenin beraberinde getirdiği anlam yüküyle beraber, kültürel tarih ve gündelik hayatın üst üste bindiği özel bir dil geliştiriyor. İletişim ve teknoloji hızıyla tanımlanan çağımızda, anlam ve referans bolluğunun kaygan zemininde, işaretler ve imgeler arasından yaptığı slalom ile Türkiye güncel sanatında benzersiz bir çizgi tutturuyor.

The artist is known for subverting expressions and images from Turkish and global popular culture in her works. Özmenoğlu develops a particular language in which cultural history and daily life overlap, with the semantic load brought by the material, especially in her works that she produces using post-it notes and neon lights. In the age of fast communication and technology, which is on the slippery ground of the abundance of meaning and reference, the slalom she made among signs and images holds a unique line in Turkish contemporary art.

art work, 2021, Çeşitli renklerde neon tüp, 28 x 272 cm

Devran, 2022, Kırmızı neon, 20 x 70 cm

art work, 2021, Neon tubing in various colors, 28 x 272 cm

Fate, 2022, Red neon tubing, 20 x 70 cm

Öner Kocabeyoğlu

Vincent vs. Ardan, 2018, Post-it üzerine karışık teknik, 244 x 196 cm
(Öner Kocabeyoğlu koleksiyonu)

Vincent vs. Ardan, 2018, Mixed media on post-it, 244 x 196 cm
(Öner Kocabeyoğlu collection)

Öner Kocabeyoğlu

Ardan'ın bu eserini, tanışmalarına benim vesile olduğum, maalesef uzun soluklu olamayan Gaia Galery deki sergisinden almıştım. Mekân büyük olduğu için büyük eserler üretebilmişti Ardan. Bu eser benim koleksiyonumdaki en büyük boyutlu Ardan eseri. İlk gördüğüm anda beni duruşuyla etkiledi Van Gough'un bir eserine gönderme ama çok etkileyici gerçeklikteydi. Ardan'ın post-it işleri ile ve Ardan ile tanışmam üzerinden yaklaşık 10 yıl geçti. Hem arkadaş olduk hem de onu çok iyi takip ettim. Yurt içinde ve dışında yaptığı sergileri, eserleri birlikte tartıştık fikir alışverişimiz oldu. Onun sanat yolculuğunun 10 yıldan fazlasına şahitlik etmek ve geleceğini görebilmek beni sevindiriyor. Ardan'ın açık fikirliliği, eğlenceli tarafı, hayatı çok da abartmaması ve bunun işlerine yansması çok çekici. Absürt sergisini yaptık birlikte, yine fikir ondandı çok disiplinli bir şekilde takip etti sonuca ulaştık, bence yapılabilecek çok farklı, çok düşündürücü ve bir o kadar eğlenceli bir sergiydi. Hem neon işleri hem de post-it işlerini takip etmeye devam ediyorum ve zaman zaman yeni eserler katıyorum koleksiyonuma.

"God Save The ARDANNNN"

I purchased this artwork of Ardan from her exhibition at the Gaia Gallery. Actually, I had introduced them to each other, but sadly the gallery didn't last long. The exhibition area was spacious, and this enabled Ardan to produce large-scale artworks. This work is the largest Ardan work in my collection. The first time I saw it, it impressed me with its presence. The work refers to Van Gough's painting, and it is orchestrated impressively. It has been about ten years since I met Ardan's post-it works and Ardan herself. We became friends, and I followed her work closely. We discussed her local and international exhibitions and works together and exchanged ideas. It makes me happy to witness more than ten years of her artistic journey and hopefully see her future. Ardan is not taking life too seriously, and her open-mindedness, her fun side, reflect on her work. I think this is the charm of her works. We did the "Absurd" exhibition together, and the idea was hers. She worked in a very disciplined way, and we achieved the result. I think it was an unusual, thought-provoking, and fun exhibition to do. I continue to follow both Ardan's neon and post-it works and add new artworks of hers to my collection from time to time.

"God Save The ARDANNNN"

Artin Demirci

Resim yapmak, üretmek, ortaya çıkarmak süreklilik gerektirir. Dizi resimlerim bu bakışın sonucudur. Bir tuvalde başlayan, çizgi ve renkle diğerlerinde devam eden farklı biçimlerin oluşumunu izliyorum.

Painting, producing, revealing requires continuity. The Series paintings are the result of this perspective. I watch the formation of different forms that begin on one canvas and continue with line and color on the others.

İsimsiz, 2021, Tuval üzerine akrilik, 45 x 79 cm

İsimsiz, 2021, Tuval üzerine akrilik, 194 x 120 cm

Untitled, 2021, Acrylic on canvas, 45 x 79 cm

Untitled, 2021, Acrylic on canvas, 194 x 120 cm

Piraye - İsak Antika

Artin çok sevdiğim ve çok yetenekli olduğunu düşündüğümüz müstesna bir ressam. Eser bize kaotik bir ortamda insan ilişkilerini çeşitliliğini temsil ediyor.

Artin is an exceptional painter, whom I like very much, and I think he is very talented. For us, the work represents the diversity of human relations in a chaotic environment.

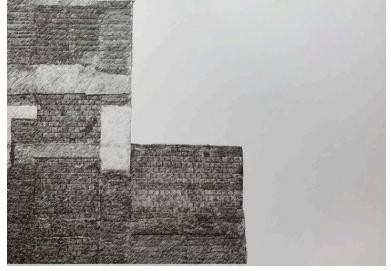
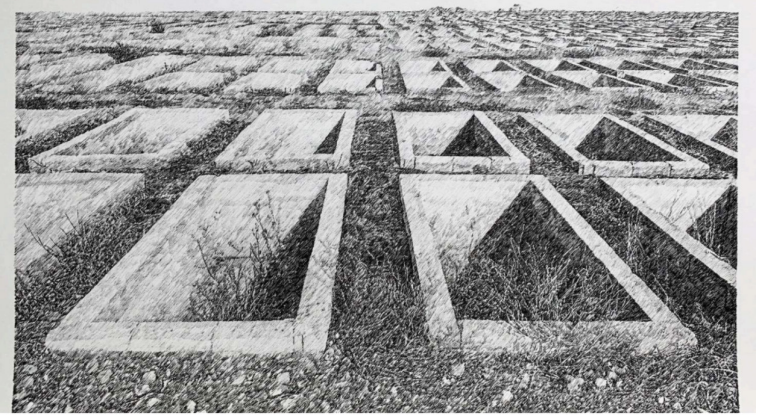
İsimsiz, 2016, Tuval üzerine akrilik, 194 x 120 cm

(Piraye - İsak Antika koleksiyonu)

Untitled, 2016, Acrylic on canvas, 194 x 120 cm

(Piraye - İsak Antika collection)

Deniz Aktaş

Deniz Aktaş eserlerinde kent hafızasında yer eden travmaları insan ve mekân ilişkisi üzerinden irdeler. Sanatçının büyük bir titizlikle betimlediği sahneler çetrefilli, derinlikli ve dağınık bir kentin yapılarında kentsel dönüşümün, tahliyenin, yıkımın ve hatta çatışmaların bıraktığı izleri taşır. Farklı görüntüleri birleştirerek oluşturduğu kompozisyonlar ile mekân algımızı soyutlaştırırken, “yer”in belirsizliğini ve insanın yokluğundan kaynaklanan bir huzursuzluğu da ortaya çıkarır. Aktaş’ın genellikle kâğıt üzerine mürekkepli kalem ile yarattığı bu çizimler, içinde yaşayanları yutan, boğan, sarmalayan ve görünmez kılan duygusu ile izleyicide adeta bir labirentte kaybolma hissi yaratır.

In his drawings and paintings, Aktaş examines traumas in urban memory through human and environment relations. The images carefully depicted by the artist bear the marks of urban transformation, forced evictions, demolition and even the traces of conflict observable on the buildings of a complicated, recondite, and disheveled city. His constructions, which encapsulate, absorb, suffocate, and conceal their inhabitants, leave the viewers feeling caught in a whirlpool or lost in a labyrinth.

9 Tahta, 2021, Kağıt üzerine mürekkepli kalem, 61 x 85 cm

Sessiz I, Sessiz II, 2021, Kağıt üzerine mürekkepli kalem, 35 x 50 cm (Her biri)

9 Woods, 2021, Ink on paper, 61 x 85 cm

Silent I, Silent II, 2021, Ink on paper, 35 x 50 cm (Each)

Örge - Şahin Tulga

Deniz'in bu eserine, 16. İstanbul Bienalinde sergilenirken rastladım. İlk aklıma gelen doğa insan ilişkisinde yok olan denge kavramı oldu. Eserin, bu kavram çerçevesinde mürekkep kalemle, meditatif çalışma şekliyle yaratılmış olması çok etkileyiciydi. Eserin, koleksiyonumuzun bellek, iyileştirme gibi temel birkaç konusuna dokunuyor olması, evimize geldiğinde yalnız kalmayacağı fikri alım kararımızı etkiledi. Deniz ve eseri koleksiyonerlik hikayemizin önemli bir parçası oldu.

I came across this work of Deniz while it was being exhibited at the 16th Istanbul Biennial. The first thing that came to my mind was the concept of balance, which disappeared in the relationship between human nature. It was quite impressive that the work was created with an ink pen and a meditative way of working within the framework of this concept. The fact that the work touches on a few basic subjects of our collection, such as memory and healing, and the idea that it will not be alone when it comes to our home, influenced our purchase decision. Deniz and his work became an important part of our collector's story.

İsimsiz, 2019, Kağıt üzerine mürekkepli kalem, 70 x 100 cm

(Örge - Şahin Tulga koleksiyonu)

Untitled, 2019, Ink on paper, 70 x 100 cm

(Örge - Şahin Tulga collection)

Eda Şarman

Sanat pratiğim gündelik hayatta yaşadığım tutulmalarla besleniyor, şekilleniyor. Ürettiğim işler bu tutulmayı kaydettiğim andan itibaren sezgisel olarak bu varoluşların kavramsal, bedensel, sosyal ve politik yansımaları ile geliyor. Bu sergideki işlerimden ilki bir kümes tutulmasından çıkan ‘serbest alan’ isimli video işi, çitlerle tanımlanmış bir kümes içerisindeki güç dinamiklerini inceler. İnsan toplumundaki rollerle tanımlanan kümes hayvanları insanlaştırılmaktansa insanların şekillendirdiği dünyalarda kendini tekrarlayan dinamiklere dikkat çeker. Bu döngüsel işe eşlik eden iki iş ise pazarlarda manavlarda sıkça kullanılan pembe torba tutulmasından üredi. ‘Torba kanun’ loop video içerisinde katlanmış bir Cumhuriyet gazetesi, bir çift terlik ve bir atlet olan pembe bir torbaya odaklanır. Bireysel ve mekânsal öğelerin yokluğu bu topluluğu kendi toplumumuzun elinden alınan yasama yöntemi, torba kanunlara bir ayna olur. Aynı tutulmadan çıkan ikinci iş ise ‘yaşasın şakayık’. Kırmızı renk üretilmeye çalışılıp pembe olarak elde edilen bu plastik torbaları bir obje olarak ele alır. Kâğıt kullanımını azaltmak için 1965 yılında İsveç’te üretilen tek kullanımlık plastik torbalar otuz yıl içerisinde bugün Büyük Pasifik Çöp Girdabı olarak bilinen çöplüğü doğurdu. Şefkatin sembolü ve yüz yıl yaşayan şakayık formuna giren pembe torba geçmiş, bugün ve gelecek arasında bir uzlaşma davetidir.

My practice is nourished by moments I am grasped by in everyday life. Intuitively pulled towards these assemblages, happenings, and scenes, I record and reflect on their conceptual, bodily, social, and political echoes. The first work included in this exhibition is “free range” (serbest alan), a moving image piece that zooms into a fenced field. Animals are assigned human roles to point out the replicating power structures within man-made environments. Accompanying this cyclical work, the two new pieces for this exhibition came along from the pink plastic bags commonly used at local groceries and bazaars. “bill bag” (torba kanun) fixates on a firmly grasped plastic bag carrying a folded Cumhuriyet newspaper, a pair of sandals and a sleeveless shirt. The lack of a hand and environmental cues reflects the increased use of omnibus bills, called “torba kanun” in Turkish, distancing the republic from the legislation. “long live peony” looks at these red-manufactured-pink-looking plastic bags as an object. To decrease the usage of paper bags, a Swedish company invented single-use plastic bags in 1965, and in thirty years we had to accumulate trash in the ocean called the Great Pacific Garbage Patch. Shaping a single piece of plastic into a peony, the symbol of compassion, and a plant that can live up to a hundred years is an invitation for reconciliation between past, present, and future.

Yaşasın Şakayık, 2021, Kırmızı rengi pembe tutmuş plastik 1 adet torba, 13 x 13 x 10 cm
Torba Kanun, 2021, 00:51 loop full HD video , Ed. 1/7

Long Live the Peony, 2021, plastic bag colored pink instead of red, 13 x 13 x 10 cm

Bill Bag, 2021, 00:51 loop full HD video Ed. 1/7

Melis - Hakan B rte ene

'Free Range' Covid  ncesi  retilmi  bir i  olmasına kar ın, son d nem ya adıklarımız bu i i se meme neden oldu. Ya adığımız d nyanın mizahi bir yansıması olarak koleksiyonumuzda yer alırken, Covid olgusu ile  zg rl k, sınırlı alanlar,  l m korkusu, istem dı ı diretilen kural ve kısıtlamaları sorgulamamıza neden oldu. Bu ba lamda g ncel bir bakı  sundu unu d   nerek payla mak istedim.

Even though 'Free Range' is an artwork that was produced in the Pre-Covid era, our recent experiences caused me to choose this work. This work was in our collection as a humorous representation of the world we live in. After the Covid phenomenon, the work gained a new meaning and caused us to question freedom, limited spaces, fear of death, and involuntarily imposed rules and restrictions. In this context, I wanted to share the work thinking it offers an up-to-date view on current issues.

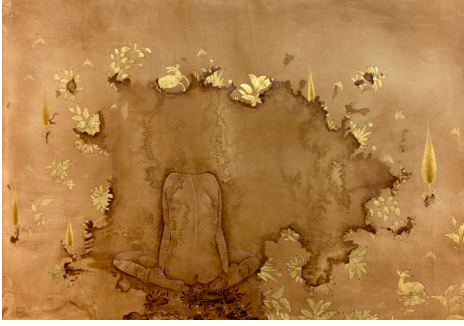
Serbest alan, 2018, 07:00 full HD video, Ed. 1/7

(Melis - Hakan B rte ene koleksiyonu)

Free Range, 2018, 07:00 full HD video, Ed. 1/7

(Melis - Hakan B rte ene collection)

Esra Karaduman

"Hiçbir şey senin olsun diye vermez doğa, ödünç verir yalnızca".

W. Shakespeare'in satırlarından aldığım ilhamla, malzemelerini doğadan ödünç alarak bitki ve ağaç yapraklarından yaptığım kağıtlarımı insanın ödünç olan güzelliğiyle birleştiriyorum. Yaklaşık olarak 5 ila 10 yıl önce hazırlanmış ve bekletilmiş bu el yapımı kağıtların hiçbirinin eşi yok. Benim için doğanın kusursuzluğu karşısında insan her zaman çaresiz ve yarım. Belki ancak doğaya karışan biri, ağaç olmayı hissedebilen biri tamamlanabilir. O kusursuzlukta kendine bir yer edinir. Saf haldeyken kolayca dövülüp, biçimlendirilebilen altın gibi, insan da doğada saf haliyle bırakılırsa coşar ve parlar.

"Nature's bequest gives nothing, but doth lend."

Inspired by the lines of W. Shakespeare, I combine my papers by borrowing materials from nature with the borrowed beauty of humans. These handmade papers that I made from plant and tree leaves were kept for about 5 to 10 years after they were made, and they are all unique. For me, humans are always helpless and incomplete against the perfection of nature. Maybe only someone who is involved in nature, who can feel being a tree, can be completed. They may take their place in this perfection. Like gold, which can be easily hammered and shaped in its pure state, humans also can radiate and shine if left in their pure form in nature.

İçimdeki Bakir Doğa, 2022, Farklı bitkilerle renklendirilmiş aharlı

kağıt üzerine mürekkep ve 24 ayar altın, 41,5 x 60 cm

Doğanın kalbine çekilmek, 2022, Farklı bitkilerle renklendirilmiş aharlı

kağıt üzerine mürekkep, suluboya ve 24 ayar altın, 41,5 x 57 cm

Into the Hearth of Wild, 2022, Watercolor, ink, and 24-carat gold

on glazed paper colored with various herbs, 41,5 x 57 cm

Virgin Nature Within Me, 2022, Ink and 24-carat gold

on glazed paper colored with various herbs, 41,5 x 60 cm

Latife - Ahmet Bayraktar

Çağdaş sanata olan ilgim üniversite eğitimiyle birlikte başladı. Sanat yapıtlarının her dönemin kendi estetiğini yansıttığı gerçeğinden yola çıkarak değerlendirilmesi gerekliliği beni Çağdaş Türk Sanatının güncel örneklerini anlama çabasına götürdü. Eşimin de desteğiyle güncel sanatın örneklerini anlama çabamızı yaklaşık 35 senedir birlikte sürdürüyoruz. Uygarlık tarihine olan ilgimiz de günceli anlamak için geçmişi ve gelenekseli bilme isteğimizi pekiştirdi ve bu bağlamda geleneksel olanı anlamadan güncel ve gelecek olanı kurgulamanın eksik ve temelsiz kalabileceğini duygusunu uyandırdı bizde. Esra Karaduman, minyatür geleneğiyle yetişmiş ama sanatını güncel ve geleceğe taşıyacak biçimde kurgulayan bir sanatçı. Kullandığı malzemeler ve teknikle ne kadar gelenekselse, kurguladığı dil ve anlatımıyla da o kadar güncel. Minyatür sanatının her şeyi apaçık gösteren ve kalabalık anlatımına karşın Esra, metafor kullanan ve oldukça yalın bir anlatımı seçmiş. Sanki Mies Van Der Rohe'nin 'az çoktur' felsefesinin yansıması gibi. Bellek olarak ip yumağı metaforunu kullanması ise bana çocukken annelerimizin bir şeyleri unutmamamız için parmaklarımıza ip bağlamasını hatırlatıyor ya da ipin ucunu tutarak yumağın kendisine veya bilginin kaynağına erişebileceğimizi hissinin duyuyorsunuz Esra'nın işine bakarken.

My interest in contemporary art started with my university education. The necessity of evaluating artworks since each period reflects its own aesthetics led me to ponder on current examples of Turkish Contemporary Art. With the support of my partner, we have been continuing our effort to understand the examples of contemporary art together for about 35 years. Our interest in the history of civilization reinforced our desire to know the past and the traditional to understand the contemporary. In this context, it made us feel that constructing the current and future without understanding the traditional would be incomplete and baseless. Esra Karaduman is an artist who was brought up with the miniature tradition but built up her art to carry it to the present and the future. The more traditional it is with the materials and technique it uses, the more up to date it is with the language and expression it constructs. Despite the direct and crowded expression of miniature art, Esra chose a simple narration that uses metaphors. It's like a reflection of Mies Van Der Rohe's less is more philosophy. Using the metaphor of the ball of yarn as a memory reminds me of how our mothers used to tie a rope around our fingers when we were kids so we wouldn't forget things. When you look at Esra's artwork, you feel that by holding the end of the rope, you will be able to access the ball itself or the source of information.

İsimsiz, 2019, Doğal maddelerle boyanmış kağıt üzerine altın ve mürekkep, 60 x 40 cm

(Latife - Ahmet Bayraktar koleksiyonu)

Untitled, 2019, Ink and gold on paper colored with natural materials, 60 x 40 cm

(Latife - Ahmet Bayraktar collection)

İnci Furni

Still Life (Oyun)

İnci Furni'nin 2021 yılında kağıt üzerine guaj ile yapmış olduğu *Still Life (Oyun)* isimli desenleri, 2008'de yaptığı "Wha Wha" isimli enstrüman deseni ile birlikte sergileniyor. Sanatçının bu yeni düzenlemesinde, çerçeveler tıpkı kağıt yüzeyinde akan, fışkıran, kayan, ters yüz olan, üst üste binen, şeffaflaşıp hafifleşen imajlardaki gibi oyuncu hareketlilikle duvarda yer ve yön değiştiriyor. Sanatçı airbrush ile yaptığı müdahale ile resimlerini mekâna sızdıran ve sergi alanı ile ilişki kuran bir boyut yaratıyor. Eski ile yeni yapıtlarının karşılaştığı bu sunum sanatçının süreçlerinden bazı parçaları izleme ve düşünme fırsatı veriyor.

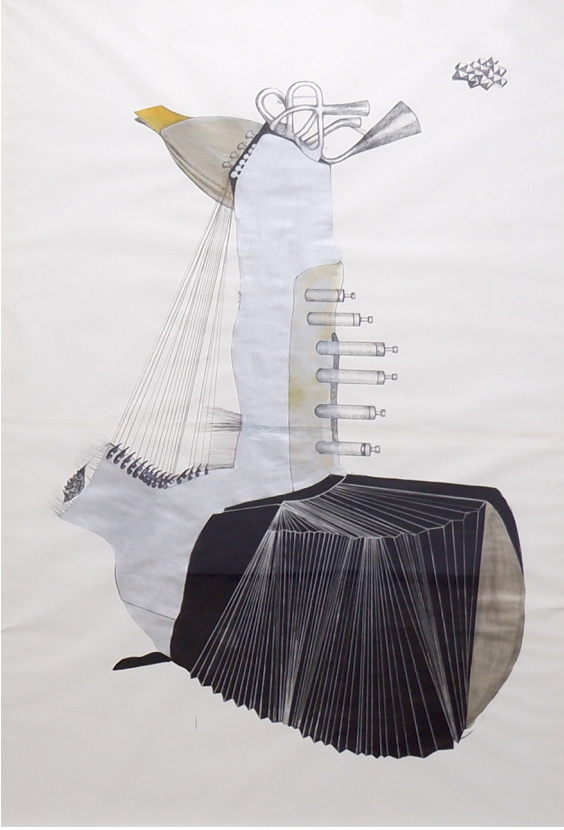
Still Life (Game)

İnci Furni's drawings titled *Still Life (Game)*, gouache on paper in 2021, are exhibited together with the instrument drawing titled "Wha Wha" she made in 2008. In this new arrangement of the artist, the frames change place and direction on the wall with playful movement, just like the images that flow, gush, slide, turn upside down, overlap, become transparent, and light on the paper surface. The artist creates a dimension that leaks her paintings into the space and establishes a relationship with the exhibition area by her airbrush intervention. This presentation, where her old and new works meet, allows us to watch and ponder about some parts of the artist's processes.

Still Life "Oyun", 2021, Kâğıt üzerine kanşık teknik, Her biri 70 x 50 cm

Still Life "Game", 2021, Mixed media on paper, Each 70 x 50 cm

Fazlı Özcan

İnci Furni ile 2009'da 11. İstanbul Bienali'ne katıldığı sırada tanıştık. Aynı zamanlarda Garanti Platformdaki stüdyosunu ziyaret ettiğimde İnci'nin yapıtlarının Türkiye'de gelişmekte olan yeni kavramsal dilin güçlü yorumlarından birisi olduğunu düşündüm ve o dönemde yaptığı büyük ebatlı desenlerinden bazılarını koleksiyonuma dahil ettim.

I met İnci Furni in 2009 when she participated in the 11th İstanbul Biennial. Back then, I visited her studio at Garanti Platform, and I thought that İnci's works were one of the powerful interpretations of the emerging new conceptual language in Turkey. Therefore, I have included some of the large-sized drawings she made at that time in my collection.

Wha Wha, 2008, Kâğıt üzerine akrilik, 300 x 170 cm
(Fazlı Özcan koleksiyonu)

Wha Wha, 2008, Acrylic on paper, 300 x 170 cm
(Fazlı Özcan koleksiyonu)

Ferda Art Platform